

Sygn. akt II CZ 41/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa M. B.

przeciwko R. S.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 lipca 2016 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 12 września 2014 r.,

oddala zażalenie i przyznaje radcy prawnej A. J. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł powiększoną o należny podatek VAT tytułem kosztów pomocy prawnej z urzędu udzielonej powódce w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 września 2014 r. Sąd Apelacyjny odrzucił - jako spóźniony w świetle art.171 k.p.c. - wniosek powódki M. B. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie jej wyroku tego Sądu z dnia 16 października 2013 roku z uzasadnieniem oraz w konsekwencji odrzucił - także jako spóźniony - wniosek o doręczenie tego wyroku z uzasadnieniem (art. 328 §1 w związku z art. 391 § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie powódka zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 233 w związku z art. 169 k.p.c. i wniosła o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że powódka, mimo zawiadomienia przyjętego przez Sąd za prawidłowo doręczone *per aviso* (awiza w dniu 13.09. i 23.09.2013 r. - k. 257 akt) nie uczestniczyła w rozprawie apelacyjnej w dniu 16 października 2013 roku zakończonej wydaniem wyroku oddalającego jej apelację. W dniu 8 maja 2014 roku złożyła wniosek o doręczenie jej odpisu wyroków Sądów obu instancji i zapisu rozprawy apelacyjnej, zaś w dniu 30 maja 2014 roku wniosła o doręczenie jej kopii uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego oraz kopii wskazanych przez nią stron akt sprawy (k. 279-281). Należy podzielić stanowisko Sądu Apelacyjnego, że od tej pierwszej daty, czyli od dnia 8 maja 2014 roku, rozpoczął bieg siedmiodniowy termin do złożenia wniosku o przywrócenie uchybionego terminu do dokonania czynności procesowej (art. 169 § 1 k.p.c.) w postaci złożenia wniosku o doręczenie powódce wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 16 października 2013 roku z uzasadnieniem (art. 387 § 1 i 3 k.p.c.). Skoro powódka złożyła wniosek o przywrócenie uchybionego terminu dopiero w dniu 13 czerwca 2014 roku, niewątpliwie był on spóźniony i stąd prawidłowo podlegał odrzuceniu na podstawie art. 171 k.p.c. W konsekwencji za prawidłowe i zgodne z prawem należy uznać odrzucenie wniosku o doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem z powodu jego złożenia po upływie ustawowego

terminu. Odnosząc się do argumentacji powódki zawartej w zażaleniu należy podnieść, że nie wskazała ona przyczyn nie zasięgnięcia informacji co do prawidłowego dalszego toku postępowania, w tym sposobu i terminu złożenia odpowiednich wniosków, osobiście w sekretariacie Sądu Apelacyjnego lub u prawnika bezpośrednio w dniu 8 maja 2014 roku lub w ciągu kilku dni po tej dacie, co umożliwiłoby powódce zachowanie jej uprawnień procesowych, a nie ma podstaw by skutkami zaniechań powódki obciążać sąd.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).

kc

jw